

Pismo 6

Priča o poštaru Duji

Priča o poštaru Duji kreće ovako; Duje se zove Dušan Jerkan i rođen je u Splitu a mladost je proveo u mjestu Hrvace, mjesto u blizini Sinja.

Nakon završene osnovne škole sa 15 godina dolazi u Zagreb gdje mu prijatelj iz školskih klupa dodjeljuje nadimak Duje s kojim se i danas predstavlja kada se upoznaje s nekim. Nakon završene srednje škole i fakulteta zapošljava se u Hrvatskoj pošti kao poštar pješak. Kao novak radio je na svim terenima gdje je trebala zamjena dok nije dobio stalni teren u Zaprešiću. Nakon Zaprešića dolazi u Sesvete gdje dobiva teren Novi Jelkovec. Sa tim terenom dobio je i mene. Duje je osoba koja svoj posao radi i više nego kvalitetno, odgovorno i precizno! On je na dan nosio i preko 100 pošiljaka samo meni na adresu, a gdje još i sve drugo!? Zamislite samo jednoj osobi nositi preko 100 pošiljaka dnevno. Tu se ne radi samo o kuvertama, teglio je on i kutije, no nikad se nije bunio. Više sam ja bila ta koja sam mu govorila i svjesno lagala, zbog savjesti „još malo Duje, evo stvarno i to će prestati“ nikad on nije rekao ništa negativnog, doduše komentirao je „to mi je posao“.

Poznajete li iti jednog radnika koji se tako odnosi prema svom poslu? Točnije, čovjeka koji stvarno voli svoj posao i kojem ništa nije teško, jer eto to je posao koji on voli i koji je sam izabrao za rad iako je školovan da radi u uredu pošte!? Poznajete li?? Ja poznajem i ponosna sam na njega, jer to je npravno moj poštar Duje.

Nosio je pošiljke na kojima je pisala samo adresa, i on je znao da ta pošiljka ide k meni. Zatim su ljudi znali pisati i krive nazive, no i to je stiglo k meni, na točnu i pravu adresu, zahvaljujući poštaru Duji i cijelom poštanskom uredu u Sesvetama.

Sjećam se kako sam se jednom prilikom u grupi, pod nazivom „kosa Ljubavi“, zahvalila Duji, no njegova reakcija je bila i više nego iznenađujuća! Reakcija je bila dokaz njegove skromnosti. Rekao je nema potrebe za javnim zahvalama te da on i dalje radi svoj posao. „Problem“ je to što on stvarno nije svjestan koliko sam mu ja zahvalna i koliko se osjećam dužnom iako je to njegov posao! Uvijek se pitam, da li bi iti jedan drugi poštar to sve prenio preko svojih leđa ono što je on!? Mogao je biti možda i drugačiji i reći vrlo jednostavno „Biljo ja ti neću nositi tu poštu, sama si ju podiži“, no on je rekao „Idi u poštu i potpiši suglasnost da mogu podizati sve pošiljke koje stignu za Kosu Ljubavi da ne moraš ti“. Ono što ga još krasi je i vedar duh. On nikad nije namrgođen!!! Nikad nije ljut! Nikad ga nisam vidjela živčanog i slično. O njemu bih mogla pisati danima i to samo u superlativu! Njegova skromnost, je točno ono što ga obogaćuje i što nedostaje mnogima kao i toplina, koju baš on ima.

Ovom nominacijom za najboljeg poštara mu želim javno zahvalit za sav njegov rad i trud.

Dragi Duje, HVALA ti za svih skoro dvije godine nošenja silnih pošiljki za udrugu „Kosa Ljubavi“!!!! HVALA ti za svu pravilno ne ispisanu, a točno pristiglu poštu! HVALA TI!

Nominirala: Biljana Bjelajac Ponzić, Sesvete